

Рис. 1. Кейнсіанська функція споживання

Таблиця 2. Структура споживання сім'ї [4].

Основні компоненти споживання	%
Товари поточного споживання (їжа, одяг, енергія і т.д.)	30-35
Товари тривалого споживання (предмети побуту, транспортні засоби і т.д.)	10-20
Послуги (житло, освіта, охорона здоров'я і т.д.)	50-55

Кейнс запропонував чотири правила сукупного споживання:

1. Споживання є функцією доходу.
2. Величина граничної схильності до споживання, тобто частка споживання у кожній додатковій одиниці доходу, знаходиться в межах від 0 до 1, тобто люди схильні збільшувати своє споживання з ростом доходу, але не в тій же мірі.
3. Зі зростанням доходу гранична схильність до споживання падає.
4. Середня норма споживання, тобто відношення споживання до доходу зменшується по

мірі зростання доходу. Середня норма споживання зменшується по мірі зростання доходу, прагнучи до постійної граничної схильності споживання [4, с. 80].

Висновки

Споживання – це видатки на придбання товарів і послуг для задоволення потреб людей. Заощадження є тією частиною використовуваного доходу, що не витрачається на споживання. Економічні дослідження показують, що саме використовуваний дохід визначає рівень споживання та заощадження.

Література

1. Погріщук Б.В. / Економіко-математичне моделювання: навчальний посібник. / Б.В. Погріщук, О.М.Лісюк – Тернопіль: Крок, 2010. – 372 с.
2. Панчишин С. М. Моделі поведінки споживача / С. М. Панчишин // Макроекономіка К.: Либідь, 2001. – 616 с.
3. Демографічна та соціальна статистика / Доходи та умови життя [Електронний ресурс]. - Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua/>
4. Базилінська О. Я. Споживання і заощадження як макроекономічні явища / О. Я. Базилінська // Макроекономіка: Навч. пос./2-ге видання, випр. - К.: Центр учбової літератури, 2009. - 442 с.

УДК 330.564.2:330.101.541 ЛОРЕНЦ

АНАЛІЗ ДОХОДІВ НАСЕЛЕННЯ ЗА КРИВОЮ ЛОРЕНЦА

Вільчинська О.М. – к.е.н., доцент; Чубатюк Л.В., ст. 3 курсу
Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Тема є актуальною, адже в реальному економічному житті рівень майнової нерівності значно вищий за офіційно визначений. Тому дані обстежень домогосподарств про сукупні витрати відображають тільки частину „тіньових” доходів через статтю „інші витрати”, яка не піддається з боку респондентів.

Крива Лоренца – кумулятивний розподіл чисельності населення та відповідних цій чисельності доходів. Для побудови кривої

Лоренца по вертикальній осі координат відкладемо частку отримуваних в суспільстві доходів, а по горизонтальній – частку сімей. Побудована в такій системі крива покаже частку доходів тих чи інших вибраних нами груп населення

Якщо сукупні доходи розподілялися рівномірно, то 10% населення одержало б десятину сукупних доходів, 20% – п'яту частину сукупних доходів, 50% – половину і т.д., і розподіл

мав би вигляд лінії рівномірного розподілу (по діагоналі квадрату зі сторонами від 0 до 100%). Це ідеальна (гіпотетична) картина рівного розподілу доходів. Уся площа, котра лежить на графіку під бісектрисою, умовно називається „зоною рівності”. Крива Лоренца – лінія фактичного розподілу. Чим далі від прямої знаходиться крива, тим більше диференціація [1].

Крива Лоренца дає підстави для висновків про ступінь розриву між фактичним розподілом доходів і станом рівності. Поглиблення нерівномірності в розподілі доходів графічно виражається зміною конфігурації кривої Лоренца у бік збільшення її увігнутості відносно лінії абсолютної рівності.

Проаналізуємо криву Лоренца для домогосподарств Вінницької області (рис. 2, 3)

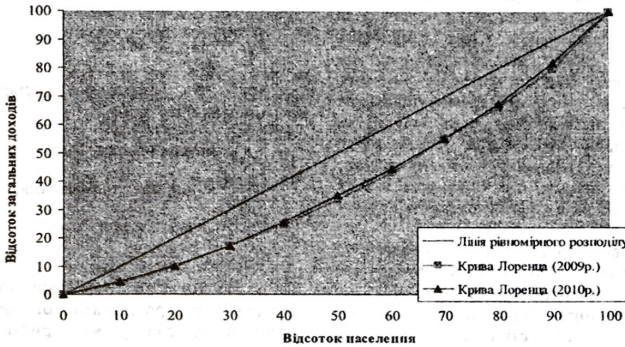

Рис. 2. Нерівність розподілу загальних доходів за децильними 10%-ми групами населення у 2009-2010 рр.

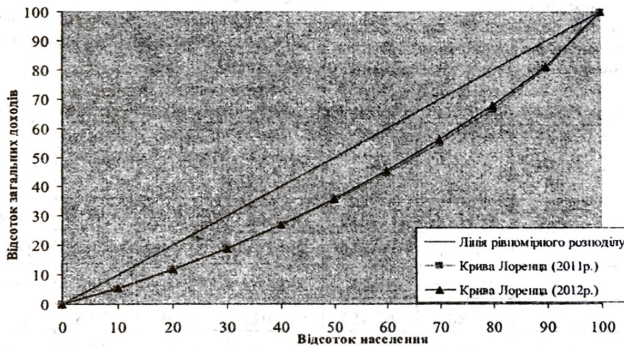

Рис. 3. Нерівність розподілу загальних доходів за децильними 10%-ми групами населення у 2011-2012 рр.

Як видно з графіків, перехід до ринкових відносин неминуче повинен посилити диференціацію населення за рівнем життя. Але таке швидке та непов'язане із результатами праці збільшення майнового розшарування свідчить про помилковість рішень та несвочасне їх прийняття, а в ряді випадків з відсутністю компенсуючих заходів.

Крім того, на загальнодержавному рівні необхідне створення законодавчо-нормативного механізму, який би забезпечував реальний рівень

соціальних гарантій та визначив межі підтримки реального рівня заробітної плати з метою підвищення життєвого рівня населення, що позитивно вплине на розширення виробництва і підвищення його ефективності.

Таким чином, стратегія поведінки населення регіону спрямована на розподіл наявних грошових засобів (для найкращого задоволення потреб) і розподіл трудових ресурсів (для максимізації доходів).

Література

1. Ткаченко І.С. Регіональна економіка: аспекти математичного моделювання. Монографія / І.С. Ткаченко, О.М. Лисюк – Вінниця: ГЛОБУС-ПРЕС, 2006. – 160 с.

2. Головне управління статистики у Вінницькій області [Електронний ресурс] режим доступу: <http://www.vn.ukrstat.gov.ua/>